

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Entrepreneurial Characteristics of Management Student,
Management Science, Pibulsongkram Rajabhat University

ศุภนารี พิริส¹, ธรณนวัตร์ ไชยเชษฐ์²
SupanareePiros¹, TatnawatChaiyesh²
e-mail:supanareep@gmail.com

(Received: ตุลาคม 5, 2022; Revised: ตุลาคม 28, 2022; Accepted: พฤศจิกายน 22, 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวนทั้งสิ้น 264 คน โดยทำการสุ่มแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งจัดส่งในช่องทางออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของประชากรด้วยสถิติ t-test และ ANOVA

ผลการศึกษา พบว่า 1) นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก 2) เพศ และชั้นปีของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการที่แตกต่างกัน ส่งผลให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ผลการศึกษานำไปใช้ในการปรับแผนการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจที่มุ่งเน้นการสร้างผู้ประกอบการธุรกิจออกสู่ตลาดแรงงาน

คำสำคัญ: คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ;สาขาวิชาการจัดการ

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ,คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

¹Lecturer at Faculty of Management Science, Pibulsongkram Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

²Assistant Professor of Economic, Faculty of Management Science, Pibulsongkram Rajabhat University

ABSTRACT

The research aims 1) to study entrepreneurial characteristics of Management majoring students in Management Science at Pibulsongkram Rajabhat University, and 2) to compare entrepreneurial characteristics of Management majoring students in Management Science at Pibulsongkram Rajabhat university. The samples were 264 students studying in Management Science at Pibulsongkram Rajabhat University. The research tool was an online five Likert-scale questionnaire. The statistics employed include percentage, mean, standard deviation, t-test and ANOVA for data analysis.

The results of this research were as follows. 1) Management students had high entrepreneurial characteristics. 2) Gender and year of study had an impact on different entrepreneurial characteristics. The findings of the study can be applied to teaching and learning in Business Administration that focuses on creating business entrepreneurs into the labor market.

Keywords: Entrepreneurial characteristics; Management major

บทนำ

บทบาทหน้าที่หลักของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คือการจัดการศึกษาของประเทศไทยให้มีคุณภาพ และการพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศให้มีศักยภาพ มีความพร้อมในการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบันซึ่งมีการแข่งขันสูง เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อน และพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายที่สำคัญของรัฐบาลในการมุ่งพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้(กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2565) ซึ่งการศึกษานั้นถือเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย รวมทั้งการเพิ่มต้นทุนในทางสังคมให้แก่ประเทศ (Yang, 2020) กระบวนการจัดการศึกษาต้องได้รับการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อมุ่งเน้นให้เยาวชนของชาติเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และเป็นผู้ที่มีคุณธรรม โดยอาศัยกระบวนการสอนที่มีความหลากหลายให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนซึ่งต้องเกิดจากการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกัน เป็นสหวิทยาการเพื่อให้การศึกษาสอดคล้องกับวิถีชีวิต ความต้องการของผู้เรียน และชุมชนท้องถิ่นมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งมีบทบาทในการจัดการศึกษา บริการวิชาการ และพัฒนางานวิจัย อีกทั้งผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ในปี พ.ศ. 2565 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นมหาวิทยาลัยที่จัดอยู่สังกัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

กลุ่มที่ 2 “กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม” โดยประกาศ ณ วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2564(มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2565) ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาบุคลากรตามความต้องการของอุตสาหกรรม เน้นสร้างเทคโนโลยี และนวัตกรรมตามทิศทาง และจุดเน้นของประเทศ

จากนโยบายของทางมหาวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงได้มุ่งเน้นในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อสอดคล้องกับนโยบายของประเทศ และมหาวิทยาลัย ซึ่งมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ การพัฒนาสามารถนำความรู้ทางการจัดการสร้างเสริมปัญญาในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสมจากวัตถุประสงค์หลักของการสร้างหลักสูตรขึ้นมา สาขาวิชาการจัดการต้องการผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นผู้ประกอบการ และเป็นนักบริหารจัดการที่มีคุณภาพของตลาดแรงงาน ซึ่งการสอนที่มุ่งเน้นในเรื่องของการเป็นผู้ประกอบการเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา เพราะจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาเส้นทางอาชีพโดยการกระตุ้นแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการได้ในอนาคต (Hytti, Stenholm, Heinone & Seikkula-Leino, 2010, pp. 1163-1194)

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรของสาขาวิชาการจัดการ จึงจำเป็นจะต้องมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของหลักสูตร คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ถือเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ (Rashman, Civelek&Kozubikova, 2016, pp. 631-650) โดยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุก ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาของสาขาวิชาการจัดการ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งหลักสูตรขึ้นมา จึงเป็นที่มาของการศึกษางานวิจัยนี้ ซึ่งมีคำถามงานวิจัย คือ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นอย่างไร การศึกษางานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอนในสาขาวิชาให้สอดคล้องกับการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตของหลักสูตรมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

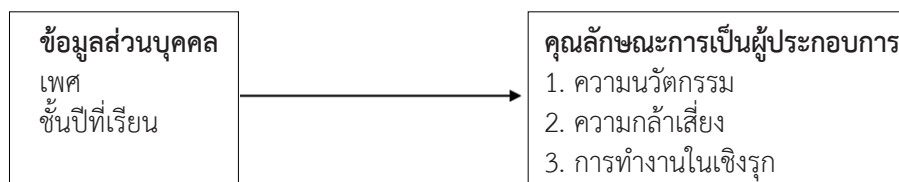
1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สมมติฐานงานวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ และชั้นปีที่เรียน) ที่แตกต่างกันส่งผลให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 เพศที่แตกต่างกันส่งผลให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันส่งผลให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามแตกต่างกัน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาถูกกำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งมีทั้งหมด 3 องค์ประกอบ ดังนี้ ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุก ซึ่งเป็นตัวแปรตาม จากวัตถุประสงค์ในข้างต้น สามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังภาพที่ 1

บททวนวรรณกรรม

Miller (1983, pp. 770-791) และ Covin&Slevin (1989, pp. 75-87) ได้แบ่งองค์ประกอบของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไว้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุก และยังมีงานวิจัยอีกจำนวนมาก ที่ใช้องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบในการสะท้อนถึงความเป็นผู้ประกอบการที่ทำให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ (Zhai, Sum, Tsai, Wang, Zhao& Chen, 2018, pp. 1-14; Haider, Asad& Fatima, 2017, pp. 21-28) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้การวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านดังกล่าว

ความมีนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มใหม่ๆ ซึ่งเกิดจากการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีความทันสมัย สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานได้เป็นอย่างดี จากงานวิจัยของ (Melati, Arief&Baswara, 2018, pp. 1-11) ได้กล่าวว่าการมีความคิดสร้างสรรค์ หรือการมีนวัตกรรมมีความเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ประกอบการ และเป็นบทบาทสำคัญในกระบวนการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

ความกล้าเสี่ยง (Risk taking) หมายถึงการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่ไม่มีความแน่นอน เช่น การตัดสินใจในการลงทุน หรือการกู้ยืมเงินเพื่อไปประกอบธุรกิจ หรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยง Sexton & Bowman (1985, pp. 129-140) ได้เสนอว่า ความกล้าเสี่ยงเป็นความสามารถของบุคคลในการตัดสินใจในโอกาสต่างๆที่มีความไม่แน่นอน ซึ่งพฤติกรรม

ของความกล้าเสี่ยงนั้นเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่เผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ซึ่งถือว่าคุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นผู้ประกอบการ (Hall & Woodward, 2010, pp. 1163-1194)

การทำงานในเชิงรุก (Proactiveness) หมายถึง การมองไปข้างหน้าเพื่อแสวงหาโอกาสต่างๆ และพยายามให้เกิดความได้เปรียบเหนือคนอื่นในการดำเนินงานในด้านต่างๆ จากงานวิจัยของ Parker & Bindl (2017, pp. 827-856) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานเชิงรุก เป็นพฤติกรรมที่บุคคลริเริ่มด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้น และมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลง และปรับเปลี่ยนสถานการณ์ปัจจุบันก่อนเกิดปัญหาต่างๆ อีกทั้ง เป็นการที่บุคคลมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาโอกาสใหม่ๆ ก่อนที่ปัญหาหรือวิกฤติต่างๆ จะเกิดขึ้น

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ถูกนำมาศึกษาในหลากหลายมิติ โดยส่วนใหญ่ใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการเพื่อนำไปพัฒนาคุณลักษณะในการดำเนินธุรกิจให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน และกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจให้เหมาะสม การศึกษางานวิจัยนี้ได้ประยุกต์คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุก (Awang, Amran, Nor, Ibrahim & Razali, 2016, pp. 94-129; So, Ridwan, Simamora & Aryananto, 2017, pp. 277-299) มาใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาเพื่อมาปรับกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจให้เกิดความเหมาะสม และยังช่วยเป็นแนวทางที่ดีในการกำหนดแผนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจในสถาบันการศึกษาแห่งอื่นอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาควิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 463 คน ซึ่งได้จากฐานข้อมูลของนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2565 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาควิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 215 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1973)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งถูกสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 15 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุก โดยลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างข้อคำถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ และพัฒนาเครื่องมือในการวัดที่เหมาะสม จากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหาและทฤษฎี (Content Validity) กับความครอบคลุมข้อคำถามเทียบกับวัตถุประสงค์การวิจัยตัวแปรที่ต้องการวัดความเหมาะสมของการใช้ภาษา และจำนวนข้อคำถาม ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ให้คะแนนค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องมีค่า 0.50 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1976, pp. 1-37) จากนั้นได้ปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค Item-total Correlation พบว่า ความมีนัยธรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุก มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.543 – 0.754 ซึ่งสอดคล้องกับ Nunnally (1978) กล่าวว่า การทดสอบอำนาจจำแนกเกินกว่า 0.40 เป็นค่าที่ยอมรับได้ และได้ทำการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยการพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การคูณของอัลฟา ซึ่งความมีนัยธรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุก ค่าสัมประสิทธิ์การคูณของอัลฟาอยู่ระหว่าง 0.835 – 0.859 ซึ่งมากกว่า 0.70 ดังตารางที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวัด (Nunnally & Bernstein, 1994)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บแบบสอบถามออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้รับแบบสอบถามออนไลน์กลับมาทั้งสิ้น 264 ฉบับ และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบสะดวกผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้แก่นักศึกษาแต่ละชั้นปีให้ช่วยตอบโดยตรงตามความสนใจ ซึ่งได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งสิ้นจำนวน 264 ฉบับ ซึ่งจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับมานั้น มีจำนวนเกินขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้คำนวณไว้ ดังนั้น อัตราตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker, Kumar & Day (2001) ที่ได้กล่าวว่า อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามอย่างน้อยร้อยละ 20 เป็นที่ยอมรับได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา คำนวณด้วยการหาความถี่ และร้อยละ

4.2 ข้อมูลคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คำนวณโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์, 2539)

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการด้วยสถิติที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวด้วยสถิติเอฟ

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 78.40 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 โดยมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ความมีวินัย	4.10	0.519	มาก
ความกล้าเสี่ยง	4.05	0.574	มาก
การทำงานในเชิงรุก	4.16	0.511	มาก
ภาพรวม	4.10	0.477	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาในรายองค์ประกอบ พบว่า การทำงานในเชิงรุก ($\bar{X} = 4.16$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมา ได้แก่ ความมีวินัย ($\bar{X} = 4.10$) และความกล้าเสี่ยง ($\bar{X} = 4.05$) มีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผล และการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามเพศ

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	นักศึกษาหญิง (n = 207)			นักศึกษาชาย (n = 57)			t
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1. ความมีวินัย	4.06	0.506	มาก	4.26	0.537	มากที่สุด	2.608*
2. ความกล้าเสี่ยง	3.99	0.574	มาก	4.27	0.523	มากที่สุด	3.326**
3. การทำงานในเชิงรุก	4.14	0.515	มาก	4.26	0.490	มากที่สุด	1.548
ภาพรวม	4.06	0.469	มาก	4.26	0.475	มากที่สุด	2.834**

Note: * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการเทศหึงมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการเทศหามีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการเทศหึงมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเทศหามีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั้งสองเทศโดยรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความมีนวัตกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความกล้าเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ด้านการทำงานในเชิงรุกไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการกับชั้นปีที่เรียน

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ความมีนวัตกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	7.594	2.531	10.426	.000**
	ภายในกลุ่ม	260	63.126	0.243		
	รวม	263	70.720			
ความกล้าเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	3	5.930	1.977	6.369	.000**
	ภายในกลุ่ม	260	80.688	0.310		
	รวม	263	86.618			
การทำงานในเชิงรุก	ระหว่างกลุ่ม	3	4.201	1.400	5.653	.001**
	ภายในกลุ่ม	260	64.410	0.248		
	รวม	263	68.611			
คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.715	1.905	9.164	.000**
	ภายในกลุ่ม	260	54.051	0.208		
	รวม	263	59.766			

Note: * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการกับชั้นปีที่เรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการที่มีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันจะมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการที่มีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันจะมีความมั่นใจวัดกรรม ความกล้าเสี่ยง และการทำงานในเชิงรุกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์งานวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน (78.40%) และนักศึกษาชาย จำนวน 57 คน (21.60%) ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 69 คน (26.10%) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 58 คน (22%) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 64 คน (24.20%) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 73 คน (27.70%) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดยในรายด้านนั้น พบว่า การทำงานในเชิงรุกมีระดับความคิดเห็นเป็นอันดับแรก ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา ได้แก่ ความมั่นใจวัดกรรม มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) และท้ายที่สุด ได้แก่ ความกล้าเสี่ยง ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.05$)

วัตถุประสงค์งานวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษางานวิจัยนั้น ทำให้เกิดการตั้งสมมติฐานงานวิจัยว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา (เพศ และชั้นปี) แตกต่างกันส่งผลให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ผลการศึกษา สมมติฐานที่ 1 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการที่มีเพศแตกต่างกันมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Greyman, Force & Davis (2015, pp. 51-63) พบว่า นักศึกษาผู้หญิงมีความมั่นใจในทักษะความสามารถในทางธุรกิจน้อยกว่านักศึกษาผู้ชาย อีกทั้งงานวิจัยของ Louw, Du Plessis, Bosch & Venter (1997, pp. 73-90) พบว่า เพศของนักศึกษาที่แตกต่างกันให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันของนักศึกษาปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจของ Port Elizabeth University ในแอฟริกาใต้ จึงทำให้สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการที่มีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐภูมิ วิเศษ (2552) อายุที่แตกต่างกันให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน และ Louw, Du Plessis, Bosch & Venter (1997, pp. 73-90) พบว่า อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจของ Port Elizabeth University ในแอฟริกาใต้ให้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ดังนั้น สนับสนุนสมมติฐานที่ 2

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลจากการศึกษานี้ช่วยสะท้อนให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การทำงานในเชิงรุก รองลงมา ได้แก่ ความมีนวัตกรรม และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ความกล้าเสี่ยงโดยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการมีคุณลักษณะความกล้าเสี่ยงที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการลงทุนเพิ่ม เพื่อผลประกอบการในอนาคตภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ความพร้อมที่จะเผชิญกับความไม่แน่นอนของการลงทุน และการประกอบธุรกิจในอนาคต ความกล้าต่อการตัดสินใจในการลงทุนที่คิดว่าได้ผลกำไรสูงขึ้น การเลือกงานที่ทำขาย เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า และโอกาสในการประสบความสำเร็จจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับความไม่แน่นอนของการเปลี่ยนแปลง เช่น เศรษฐกิจ สภาพสังคม ดังนั้น หลักสูตรบริหารธุรกิจที่มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาเพื่อการเป็นผู้ประกอบการ ควรวางแผนแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตร หรือพัฒนาหลักสูตรโดยการมุ่งเน้นกระบวนการสอนที่ให้นักศึกษามีความกล้าได้กล้าเสีย และมีกระบวนการตัดสินใจที่เป็นระบบพร้อมเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน เช่น การให้นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจได้รับการอบรมเพิ่มเติมเพื่อเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับประเด็นหัวข้อเรื่อง การลงทุน การบริหารจัดการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพวิเคราะห์การลงทุนการประเมินความเสี่ยงจากการลงทุน และกระบวนการคิดและตัดสินใจเชิงระบบโดยผู้ที่มีประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จมาถ่ายทอดความรู้ให้โดยตรงให้นักศึกษา เพื่อเพิ่มคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยงซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญให้เพิ่มขึ้น

2. ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศและชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ดังนั้น หลักสูตรจะต้องมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยเรียงลำดับองค์ความรู้ขั้นพื้นฐานไปสู่องค์ความรู้ที่นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษางานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามซึ่งคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ เป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานธุรกิจประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามการศึกษางานวิจัยนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการศึกษางานวิจัยในอนาคต ได้ดังนี้

1. การศึกษางานวิจัยต่อไปในอนาคตควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกับนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจในหลากหลายสถาบันการศึกษาในเขตจังหวัดที่มีความใกล้เคียงในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อตรวจสอบความเป็นสามัญการทางการวิจัย หรือทำการเปรียบเทียบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในต่างคณะ เพื่อตอบสนองนโยบายของ

ทางมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดอยู่ในมหาวิทยาลัย กลุ่ม 2 กลุ่มที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยี และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ในการนำมาปรับหลักสูตรให้สอดคล้องต่อนโยบายของทางมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดไว้

2. การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้ามาช่วยให้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น เพื่อขยายองค์ความรู้ใหม่มาช่วยในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา ในหลักสูตรบริหารธุรกิจให้เป็นผู้มีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่ดีผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพตรงความต้องการของหลักสูตร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2565). *History*. <https://www.mhesi.go.th/index.php/boutus/history.html>
- ชัชวาลย์ เรื่องประพันธ์. (2539). สถิติพื้นฐาน. โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2552). *คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานคร*. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2565). *ข่าวประกาศ*. <https://www.psu.ac.th/psru-group2/>
- Aaker, D.A., Kumar, V., & Day, G.S. (2001). *Marketing Research* (7th ed.). Wiley.
- Awang, A., Amran, S., Nor, M. N. M., Ibrahim, I. I., and Razali, M. F. M. (2016). Individual Entrepreneurial Orientation Impact on Entrepreneurial Intention: Intervening effect of PBC and subjective norm. *Journal of Entrepreneurship, Business and Economics*, 4, 94-129.
- Covin, J. G. and D. P. Slevin (1989). Strategic Management of Small Firms in Hostile and Benign Environments. *Strategic Management Journal*, 10(1), 75-87.
- Greyman, V., Force, C.M. & Davis, L.M. (2015). Women in Business: Influences on the Undergraduate Major Choices. *Administrative Issues Journal*, 5(2), 51-63.
- Haider, S. H., Asad, M., & Fatima, M. (2017). Entrepreneurial Orientation and Business Performance of Manufacturing Sector Small and Medium Scale Enterprises of Punjab Pakistan. *European Business & Management*, 3(2), 21-28.
- Hall, R.E. & S.E. Woodward. (2010). The Burden of Non-Diversifiable Risk on Entrepreneurship. *American Economic Review*, 100(3), 1163-1194.
- Hytti, U., Stenholm, P., Heinonen, J., & Seikkula-Leino, J. (2010). Perceived Learning Outcomes in Entrepreneurship Education: The Impact of Student Motivation and Team Behavior. *Education+Training*, 52(8/9), 587-606.

- Louw, L., Du Plessis, A.P., Bosch, J.K. & Venter, D.J.L. (1997). Empirical Perspectives on the Entrepreneurial Traits of Undergraduate Students at the University of Port Elizabeth: An Exploratory Study. *Management Dynamics*, 6(4), 73-90.
- Melati, I. S., Arief, S., & Baswara, S. Y. (2018). Does Financial Background Affect Entrepreneur Students' Creativity: An Investigation of How Rich and Poor Students Start their Businesses. *Journal of Entrepreneurship Education*, 21(1), 1-11.
- Miller, D. (1983). The Correlates of Entrepreneurship in Three Types of Firms. *Management Science*, 29(7), 770-791.
- Nunnally, J.C. (1978). *Psychometric Theory*. McGraw-Hill Book.
- Nunnally, J.C., & Bernstein, I.H. (1994). *Psychometric theory* (3rd ed.). McGraw-Hill.
- Parker, S. K., Bindl, U. K., & Strauss, K. (2010). Making Things Happen: A Model of Proactive Motivation. *Journal of Management*, 36(4), 827-856.
- Rahman, A., Civelek, M. & Kozubikova, L. (2016). Proactiveness, Competitive Aggressiveness and Autonomy: A Comparative Study from the Czech Republic. *Journal of Economics and Economic Policy*, 11(3), 631-650.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-referenced Test Item Validity. *Annual Meeting of the American Educational Research Association*, 1-37.
- Sexton, D. L. & Bowman, N. (1985). The Entrepreneur: A Capable Executive and More. *Journal of Business Venturing*, 1(3), 129-140.
- So, I. G., Ridwan, A., Simamora, B. H., and Aryanto, R. (2017). Confirming Entrepreneurial Orientation Dimensions and Linking It with Entrepreneurial Intention among Business Students in Indonesia. *International Journal of Economics and Management Sciences*. 11, 277-299.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis* (3rd ed). Harper and Row.
- Yang, J. H. (2020). A Study of Entrepreneurship Education on Entrepreneurial Orientation of Korean and Chinese University Students: Focused on Entrepreneurial Self-Efficacy as Mediator. *Asia-Pacific Journal of Business Venturing and Entrepreneurship*, 15(3), 233-242.
- Zhai, Y.M., Sum, W.Q., Tsai, S.B., Wang, Z., Zhao, Y. & Chen Q. (2018). An Empirical Study on Entrepreneurial Orientation, Absorptive Capacity, and SMEs' Innovation Performance: A Sustainable Perspective. *Sustainability*, 10 (314), 1-14.